

Др Мила Медиговић Стефановић
Центар за научна истраживања САНУ и Универзитета у Крагујевцу
mila_stefanovic@yahoo.com

Миливоје В. Кнежевић : библиотекар и професор

Сажетак

Интелектуалац и представник генерације која је стасавала и опстала упркос трагичним историјским догађајима, Миливоје (Владимир) Кнежевић) рођен је у Крагујевцу 6. новембра 1899, а преминуо 13. јула 1973. у родном граду. Основну школу похађао је и завршио у Крагујевцу. Са српском војском је 1915. прешао Албанију и доспео на Крф. Као школарац наставио је образовање у Француској, а 1922. дипломирао је на Филозофском факултету у Београду, на Групи за југословенску књижевност и српскохрватски језик. Службовање је започео као суплент (1923), па затим као професор у суботичкој Гимназији. У периоду 1933-1939. био је директор Гимназије у Сенти, а потом од 1939. до априла 1941. професор Треће мушке гимназије у Београду.

Током Другог светског рата био је у заробљеништву у Италији и Немачкој, а ослобођен је 4. априла 1945. По повратку у Београд, решењем Комитета за научне установе, Универзитет и високе школе владе НРС постављен је на место млађег библиотекара на Правном факултету 1945. и на том месту остао до 1952. Радећи на месту млађег библиотекара допринео је да се у променљивим друштвено историјским околностима сачува фонд књига, јер су се захтеви нове власти односили и на излучивање непожељних публикација из предратних времена и руских у време Информбироа. Од 1952. до одласка у пензију 1962. био је стручни сарадник Института за српскохрватски језик Српске академије наука и уметности. Пензионисан је 1962. у звању вишег стручног сарадника, преселио се у Крагујевац и до смрти 1973. године живео у том граду.

Допринос Миливоја Кнежевића библиотекарској струци до сада није био много познат. У часопису *Библиотекар* (1951-1958) објављивани су његови драгоцени прилози о „псевдонимима“, а та сазнања преточио је у рукопис „Речник наших псевдонима“, који никада није објављен. Из текстова М. Б. Кнежевића сазнајемо податке о многим књигољупцима, библиотекарима и другим темама из библиотечке делатности. Ово је прилика да подсетимо да је иницијатор оснивања и уредник часописа *Књижевни север*. Као професор писао је о нашој, понајвише усменој књижевности, из које је припремио и докторску тезу, пропалу приликом бомбардовања Београда.